

універсум

www.zu.edu.ua

№ 3 (149) 25 квітня 2019 року // щомісячна студентсько-викладацька газета Житомирського державного університету імені Івана Франка // талант – це праця, знання – це сила

Вітаю зі світлим святом Воскресіння Христового!

Дорогі колеги!
Кожен рік ми святкуємо початок нового життя для всього християнського світу, торжество віри над смертю. Великдень нагадує нам про духовне відродження, яке потрібне всім нам, всій українській нації. Нехай Чудо Воскресіння надихає на добрі та праведні справи, а саме свято стане для кожного початком нового життя – кращого і добрішого! Бажаю душевної чистоти і гармонії, миру та спокою у ваших родинах.
Христос воскрес!

3 повагою, Галина Киричук

«Шукаю нових пригод...»

Чи відчували ви колись, що могли зробити справу краще? Що не виклались на повну? Мабуть, у кожного з нас були такі думки. І часто проблема не в тому, що в нас немає можливостей, а в тому, що в нас немає бажання. Але є люди, які завжди намагаються творити, ніколи не зупиняються та йти до своєї мети. Саме такою людиною є Володимир Виговський. Зараз він обіймає нову посаду – завідувач навчальної лабораторії «Центр молодіжної політики» в нашому університеті.

– Доброго дня, пане Володимире. Розкажіть про початок Вашої діяльності, про Ваше студентське життя.

– Ще у школі я був дуже активним юнаком. Так, ще дев'ятикласником, я став чемпіоном області з волейболу, а потім і капітаном команди, навіть планував вступити до Львівського інституту фізкультури. Проте склалося інакше, і у 1979 році я став студентом фізико-математичного факультету Житомирського державного педагогічного інституту імені Івана Франка (сучасний Житомирський державний університет). У цьому закладі навчалася моя мама та сестра, від них я вперше почув про все, що відбувалося в університеті. Вступивши, я одразу ж потрапив у вир студентського життя і долучався до всіх заходів, які проводились в університеті.

– Як Ви почали працювати в університеті?

– Проректор з навчальної роботи Микола Осадчий помітив мою

активність та запропонував залишитися в університеті. Я погодився, і жодного разу не пошкодував про свій вибір. Мені завжди подобалось працювати зі студентами, ділитися з ними ідеями та думками. Спочатку я займався організаторською справою, а потім викладав дисципліни, які сам і розробив: «Дитячий та молодіжний рух» та «Дозвіллізнавство».

– Які заходи раніше проводились в університеті?

– Колись кожного літа організовувались студентські будівельні загони – студенти виїжджали на будівництво різних об'єктів народного господарства. Вони працювали як в нашій області, так і по всій Україні чи взагалі СРСР (центральні райони Росії, Сибір, Тюмень, Далекий Схід і досить непогано там заробляли. Якщо тоді студент отримував 40 карбованців стипендії, а його батьки – десь 100-120, то студенти заробляли за літо понад 1000. Кожен загін мав свого командира, а я був командиром одного з загонів ще з першого курсу.

В загоні у вільний від роботи час кожен міг займатися своєю справою. Наприклад, коли ми були в Магадані, то ловили червону рибу – горбушу. Я навіть навчився її засолювати. Коли я повертався додому, то всі знали, що з вересня по травень у мене завжди є червона ікра та риба.

Окрім будівельних загонів, були ще й педагогічні. Ми домовлялися з керівниками піонерських таборів, щоб студенти працювали в загонах вихователями та вожатими усе літо. Для цього потрібно було укладати офіційні угоди, тому була створена молодіжна громадська організація «Студентський клуб». Для студентів проводилися спеціальні тренінги, на яких їх вчили, як правильно спілкуватися з дітьми, розважати їх тощо. Одного разу я дізнався, що в поїзді потрібні провідники, тоді я створив ще й загін, у якому студенти проходили спеціальні курси, отримували посвідчення та працювали в поїздах у складі студентських загонів провідників.

На 9 травня завжди влаштовували «Зоряний похід». Ми формували так звані «промені» – групи з 20-30 студентів, які виїжджали в те чи інше село в нашій області. Там вони прибирали солдатські могили та пам'ятники Невідомому солдату, робили гірлянди з ялинки чи сосни, покладали їх до могил,

а ввечері проводили концерт для мешканців села та факельну ходу. Ночували в шкільних спортзалах або у місцевих жителів. Наступного дня після мітингу студенти прямували до зарічанського лісу, де відбувався збір «променів». На загальному шикунанні командири «променів» звітували про зроблене та починалися різноманітні спортивні змагання. Зараз День перемоги дещо менше відзначається, але в часи СРСР – це було помпезне свято.

– Який захід Вам запам'ятовався найбільше?

– У 1980-х роках ми з Володимиром Шинкаруком, викладачем філфаку, виконавцем авторських пісень, популярним співаком, заслуженим працівником культури України, заснували фестиваль авторської пісні «Студентські струни». Спочатку фестиваль був вузівський, потім міжвузівський, а пізніше набув популярності та став міжнародним. Там змагалися різні музичні гурти, найкращі отримували нагороди. На цьому фестивалі виступала та стала лауреатом тоді ще маловідома українська рок-група «Second river», яка сьогодні виступає під назвою «Друга ріка». Я і сам колись любив грати на гітарі, але не для загалу, а у дружньому колі. Ми з Володимиром Шинкаруком дуже товаришували і завдяки нашому тандему фестиваль проходив на найвищому рівні. До нас приїздили учасники з Молдови, Росії, Білорусії та інших країн.

– Чи відновите Ви цей фестиваль?

– У мене немає великого бажання відновлювати цей фестиваль, бо, на жаль, без Володимира Шинкарука це буде дуже складно. Я розумію, що той результат, якого ми досягли, був лише завдяки нашій співпраці: я був організатором, а він ідеологом, авторитетним введучим, який запрошував у журі відомих бардів та артистів України і цим робив фестивалю певний імідж.

– Як зародився КВН в університеті?

– На початку 80-х років в університеті започаткувалась Гуморина. Вона проходила щорічно 1 квітня. Коли той чи інший факультет виступав, то кожен студент та викладач хотів побачити виступ своїх. На Гуморину кожен факультет виставляв свою команду, які змагалися між собою, а потім найкращій команді вручали нагороду – сову, яку ставили на видне місце в деканаті. В актовій залі завжди були аншлаги. Пам'ятаю, в 90-х роках виступали дуже цікаві

учасники, серед яких була і Марина Поплавська. Потім я організував поїздки студентської команди університету на всеукраїнський фестиваль КВН у Луцьку. Пізніше ми виступали в Воронежі, Одесі й саме тоді ми стали називати себе командою КВН, що започаткувало рух КВН на Житомирщині.

У 1994 році було створено Асоціацію «КВН України», ми стали її першими переможцями. Перша наша команда мала назву «Віртуози Житомира». З того часу першокурсники намагалися вступити до однієї з команд КВН або створити власну.

– Чи будете Ви відроджувати КВН в університеті?

– КВН я відроджувати не буду, бо це вже неперспективно. КВН вже своє віджив – потрібно створювати щось нове.

– Що Ви отримали завдяки КВН?

– Дякуючи КВН, я об'їздив 42 країни світу. У мене є знайомі в різних куточках Землі, з якими я й зараз підтримую тісний зв'язок. Були такі тури, які здавалися туристичним, наприклад, ми виступали в Гамбурзі, потім їхали в Брюссель, Париж, Барселону, Монако, потім виступали в Венеції, їхали в Будапешт і знову поверталися в Україну. Всі, хто жив активним життям, знайомилися між собою, бувало, що створювали сім'ї. З 2015 року я разом із асоціацією «КВН України» є співзасновником арт-акції, яка проводиться на Сході України. Ми виїжджаємо та виступаємо з концертами перед мирними мешканцям. Там ми проводимо семінари, тренінги та виставки картин. До багатьох проектів я залучаю всю свою родину.

– Які заходи проводилися для першокурсників?

– Робилися студентські посвяти. Наприклад, у фізматі – посвята в «фізматята». В кожного факультету були свої ритуали, першокурсників пропускали через певні випробування і лише після цього вони могли називатися студентами.

– Що Ви скажете про сучасний стан університету?

– Сучасна ситуація в університеті мене сильно розчаровує. Те, що я бачу – це навіть не мінімум. Я впевнений, що молодь настільки ж активна, як і колись, але їй потрібно розвинути, щоб вона почала діяти. Колись панувала велика сила традицій і ми просто передавали їх наступним поколінням. Зараз такого немає

і всі кажуть: «А що я можу зробити?» та розводять руками. Щоб започаткувати щось нове, потрібно переконати людей, і першим кроком є фестиваль «СтоЖартів», який був проведений 9 квітня в нашому університеті. Там виступали дуже активні команди, і я сподіваюся, що скоро до подібних заходів приєднують нові люди, які недовві стануть справжніми зірками.

– Яку пораду Ви можете дати студентам?

– В університеті потрібно відроджувати іміджеві заходи – не заповнені з інших країн проекти, не вкрадені, а власні. Молоді потрібно долучатися до креативних проектів або створювати щось своє. Не потрібно гнатися за грішми, потрібно намагатися здобути якомога більше досвіду та запускати креативне мислення.

– Що Ви хочете реалізувати найближчим часом?

– Я така людина, яка завжди шукає нових пригод і тому завжди маю багато цікавих ідей. Спробую дещо відродити та створити нові заходи в університеті. Наприклад, навчальна лабораторія «Центр молодіжної політики» ініціює створення «Молодіжного центру» у студентському гуртожитку №2. Там відбудеться повне переобладнання і це буде місце для зібрання активної молоді. Вони зможуть обговорювати проекти, ділитися досвідом та розважатися. Я хочу, щоб студенти пропонували ідеї, які потім будуть втілюватися у життя.

– Як Ви будете реалізовувати студентські ідеї?

– На сьогодні є дуже важливим питання залучення грошей, ми будемо шукати гранти, які підходять під нашу тематику. Вже є декілька проектів, які фінансує держава, сподіваюсь найближчим часом їх реалізувати. Я формую певну групу, шукаю студентів по факультетах, яким цікаво чимось займатися, щось творити. В свою чергу, я буду ділитися досвідом, залучати студентів у вже існуючі проекти та знайомити їх із цікавими людьми. Я вірю, що в університеті є люди, які горять бажанням творити та розвиватися. Запрошую усіх зацікавлених до співпраці. Чекаю вас у гуртожитку №2, у приміщенні колишнього медпункту. Контактний телефон: 067-230-99-11.

Олег Полонський

НАГОРОДИ У БЕРЕЗНІ

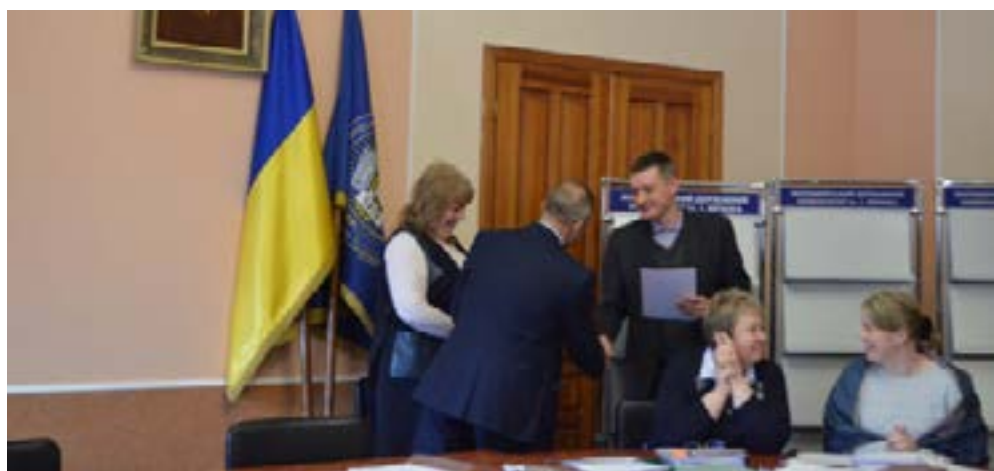
29 березня засідання вченої ради університету розпочалося з урочистих моментів – нагородження працівників.

За сумлінну працю, зразкове виконання службових обов'язків та з нагоди ювілеїв нагороджено Грамотами Житомирського державного університету: Аллу Кухарчук, бібліотекаря I категорії; Ядвігу Гаврилюк, прибиральницю службових приміщень спортивного комплексу; Олену Потараченко, сторожа навчального корпусу №4.

На честь 100-річчя Національної академії наук України та за вагомих особистий внесок у розвиток обдарованої учнівської молоді Почесними грамотами НАН України нагороджені: Галина Киричук, ректор ЖДУ, доктор біологічних наук, професор; Наталія Корнійчук, проректор з навчальної роботи, кандидат біологічних наук, доцент; Марина Хададова, старший викладач кафедри всесвітньої історії, керівник музейної та архівної практики; Юлія Шелюк, доцент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття, кандидат біологічних наук; Наталія Кусяк, викладач кафедри хімії, кандидат хімічних наук; Марина Пацюк, доцент кафедри ботаніки, біоресурсів та збереження біорізноманіття, кандидат біологічних наук; Наталія Рудницька, викладач кафедри історії України, кандидат історичних наук, доцент; Надія Миколаєнко, викладач кафедри видавничої справи, редагування, основ журналістики та філології, шеф-редактор видання

«Редакторська скриня», член національної спілки журналістів України; Наталія Колесник, доцент кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання, кандидат педагогічних наук, член-кореспондент Академії міжнародного співробітництва з креативної педагогіки (м. Вінниця); Леонід Закалюжний, викладач кафедри германської філології та зарубіжної літератури, кандидат філологічних наук; Олександр Кривонос, доцент кафедри математики та інформатики, кандидат педагогічних наук; Ольга Рудницька, доцент кафедри спеціальних історичних дисциплін та правознавства, кандидат юридичних наук; Сергій Жуковський, доцент кафедри прикладної математики та інформатики, кандидат педагогічних наук; Світлана Постова, асистент кафедри прикладної математики та інформатики, кандидат педагогічних наук; Дмитро Степанчиков, доцент кафедри фізики, кандидат фізико-математичних наук; Галина Гримашевич, доцент кафедри української мови, кандидат філологічних наук; Марина Полховська, директор ННІ іноземної філології, кандидат філологічних наук, доцент; Андрій Таргонський, доцент кафедри математичного аналізу, кандидат фізико-математичних наук.

Олена Русецька,
керівник прес-служби університету

ТИЖНІ ФАКУЛЬТЕТІВ У РОЗПАЛІ

СУЧАСНЕ ЛІТЕРАТУРНЕ СЛОВО У ЖДУ

Зустріч студентів та викладачів з представниками Українського ПЕН-клубу відбулася 11 квітня в актовій залі центрального корпусу університету. До університету завітали шестеро письменників для ознайомлення молоді із сучасною українською літературою. Кожен з гостей мав можливість розповісти про себе, свою творчість та поділитися з аудиторією своїм сприйняттям життя.

Олег Коцарев – харків'янин з народження, колишній житомир'янин, а нині киянин, зізнався, що по-справжньому любить затишний Житомир. Значну частину своєї розповіді присвятив такому феномену як житомирська поетична школа.

Львів'янка Вікторія Амеліна торкнулася теми, яка була цікава кожному в залі – асоціації між містами та реаліями в Україні. Окремо вона наголосила на тому, як важливо для людини виходити за межі стереотипів, бути вільним від пут традиції.

Лариса Денисенко, жінка з дуже різноманітним та неоднозначним національним корінням, говорила про скандалізовану сучасну тему – національну ідентичність та попросила слухачів ніколи не забувати «хто ти» і «звідки ти родом».

Андрій Курков, президент Українського ПЕН-клубу, розповів про свою любов до навчання і заклик студентів займатися тим, що їм приносить справжнє задоволення. Він також повідав про свої подорожі й поділився історією написання книги «Рух "Емаус": історія солідарності».

Артем Чапай – прозаїк, журналіст, об'їздив всі куточки України та побував навіть у полоні ЗСУ. Маючи немалий творчий досвід, наголосив, що завжди потрібно вміти критично ставитись до себе.

Олексій Нікітін, український російськомовний письменник, зазначив, що, на відміну від своїх колег, ніколи не виїздив за межі рідного Києва, але не втрачає надії.

Друга частина зустрічі пройшла у форматі «питання-відповідь». Кожен бажачий мав можливість поставити питання до будь-кого із письменників. Так, у залі прозвучали питання про: натхнення, популяризацію паперових книг, кінематограф, політичну цензуру та самоцензуру.

На завершення Андрій Курков визначив автора найцікавішого запитання. Ним стала студентка-журналістка першого курсу Катерина Черній. За креативність вона отримала у подарунок дві книги – «Нічний молочник» Андрія Куркова та «The Ukraine» Артема Чапая.

Кожен із письменників привіз з собою кілька власних видань, які бажачі мали можливість придбати по закінченню зустрічі.

Марина Чирко,
Юлія Зяткевич,
Марина Макаревич,

Катерина Черній

Природничий факультет

Вже традиційно, щороку проводиться «Тиждень біології» на природничому факультеті. Цього року він відбувся з 2 по 5 квітня.

2 квітня пройшов «Біологічний квест» у музеї природи. Студенти демонстрували неабияку кмітливість та знання зоології, розгадуючи ребуси, головоломки, загадки, складаючи пазли, розшифровуючи акровірші, відгадуючи експонати музею та багато іншого.

3 квітня відбувся щорічний зоологічний КВН серед студентів 1-го курсу. Команди «Бджілки», «Дифлюгії» та «Королівські молюски» змагалися у дотепності та винахідливості, демонструючи неабияке почуття гумору, а також знання і уміння з курсу зоології безхребетних.

4 квітня магістранти провели інтерактивний вечір «За крок до мрії». Учасниками були команди 4-го курсу: «ХеБешки», «10+», «Екологічний патруль» та «Відпадні біологи», які творчо представили як свою спеціальність (біологія, хімія, екологія), так і свої групи. Для студентів було організовано різноманітні конкурси – «Найдотепніший», «Заморочки з бочки», «Тест на креативність» та ін., які дозволили учасникам проявити свої здібності, творче мислення, фахові знання і навички.

5 квітня відбувся останній день тижня біології на природничому факультеті, що пройшов під знаком методики навчання біології. Магістранти провели для студентів 2-4-их курсів майстер-клас «Інтерактивні методи навчання біології». Майбутні вчителі організували

чимало цікавих інтерактивних ігор для студентів-біологів – вікторини, біологічний квест, інтелектуальний хокей та багато іншого.

Позитивного настрою студентам, співробітникам та гостям факультету додала також виставка цікавих світлин у рамках фотоконкурсу «Природа в об'єктиві», котрий тривав увесь тиждень.

ННІ педагогіки

З 15 по 19 квітня пройшов тиждень Навчально-наукового інституту педагогіки. На початку тижня дівчата з 11 групи намалювали символічне дерево, яке мало назву «Факультет минулого – інститут майбутнього». Студентам та викладачам пропонувалися стікери, на яких кожен міг написати своє побажання «майбутньому інституту» і приклеїти до намальованого дерева.

На зустріч із студентами були запрошені корифеї ННІ педагогіки, а саме: Іван Коновальчук, Володимир Литньов, Інна Коновальчук, Неля Рудницька та Тетяна Гужанова. Вони розповіли майбутнім вчителям про те, як раніше працювало на факультеті початкових класів, про перешкоди на своєму шляху та як вони їх долали. Для того, щоб було цікавіше, паралельно з розповідями показували презентацію зі старих фотографій.

Крім цього студенти розповідали вірші та співали пісні.

«Загалом, мені здається, все пройшло дуже весело, всім все сподобалося», – прокоментувала організатор свята та замісник старости 11 групи ННІ педагогіки Анна Максименко.

Історичний факультет

Тиждень історичного факультету тривав із 15 по 19 квітня.

Комаренко Марія – голова студентського братства факультету розповідає, що 15 квітня відбулась виставка історичних фотомемів та гра в шахи з кандидатом історичних наук Миколою Кордоном. Всього в турнірі взяли участь 12 учасників, студенти різних курсів.

16 квітня студенти спільно з викладачами провели розважально-пізнавальне шоу «Інтуїція». Учасниками шоу були декан факультету Олександр Жуковський та студентка 4 курсу Іванна Котелянець, які повинні були вгадати 13 «незнайомців». Цим самим вони з'ясували: що сильніше – чоловіча логіка чи жіноча інтуїція. Перемогу отримав Олександр Жуковський.

Також на 16 квітня планувався турнір з міні-футболу, але через погодні умови його перенесли.

17 та 18 квітня було проведено дебати «Децентралізація в Україні: виклики та можливості» та конференцію «Наш рідний край: історія та сьогодення».

«Підсумком проведення тижня стала фотосушка, яка відобразила життя історичного факультету за останні 5 днів» – наголосила Марія Комаренко.

ОФІЦІЙНА ХРОНІКА

29–31.03. Команда ВК «Полісся» отримала перемогу у фіналі Чемпіонату України з волейболу серед жіночих команд Вищої ліги та увійшла до Суперліги.

02.04. На історичному факультеті відбулась перша лекція із циклу «Українські імена в історії світового мистецтва», яку прочитала запрошений професор Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського, доктор історичних наук Ольга Коляструк.

05.04. На природничому факультеті пройшло об'єктове протипожежне тренування. До практичних навчань з пожежогасіння долучилися викладачі та студенти факультету.

10.04. Пройшов фестиваль студентської творчості «СтоЖарти» – відродження університетської традиції проводити свято гумору. Брала участь команда ННІ педагогіки «220 вольт», ННІ іноземної філології «Ladies і бродяга», збірна команда ННІ філології та журналістики і природничого факультету «ФПФ». Гостем фестивалю була команда «Без поважної причини» Житомирської школи № 16. Переможцем стала команда «ФПФ».

11.04. Університет відвідали члени Українського ПЕН-клубу Андрій Курков, Артем Чапай, Вікторія Амеліна, Олексій Нікітін, Лариса Денисенко та Олег Коцарев. Вони говорили зі студентами про розвиток української літератури, її тенденції і головну місію.

11.04. Відбувся семінар-тренінг «Цифрові відкриті системи у розвитку інформаційно-дослідницької компетентності аспірантів і молодих учених» у межах діяльності Спільної науково-дослідної лабораторії з питань використання інформаційно-комунікаційних технологій в освіті ЖДУ та Інституту інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України. Провела захід кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник, заступник директора з наукової роботи вищевказаного Інституту Анна Яцишин.

11.04. У ННІ іноземної філології відбулася презентація романів завідувача кафедри іноземних мов і перекладу Прикарпатського національного університету імені В. Стефаніка Марії Ткачівської «Я і мій Дон Жуан», «Голос перепілки», «Тримайся за повітря». Письменниця є лауреатом чотирьох Коронацій слова, лауреатом Всеукраїнської літературної премії імені Леоніда Череватенка (2017) та Міжнародної літературної премії імені Миколи Гоголя «Тріумф» (2018).

15.04. Студент факультету фізичного виховання та спорту Петро Пахнюк у складі збірної України зі спортивної гімнастики здобув друге місце у вправах на паралельних брусах.

16.04. Студенти факультету фізичного виховання і спорту брали участь у Чемпіонаті України зі спортивної аеробіки серед студентів. У категорії індивідуальні вправи «золото» у Мохорт Олександрі, у категорії тріо «срібло» у Долгіх Анастасії, Семеній Валерії та Ферговської Дар'ї.

18.04. Відбувся звітний концерт кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання за участі викладачів, студентів та випускників. Відбулося свято, в якому поєдналися поезія з музикою, історія із сучасністю, класика із модерном, досвіт та юність.

18.04. На історичному факультеті відбулась XV науково-практична краєзнавча учнівсько-студентська конференція «Наш рідний край: історія і сьогодення». Для участі у конференції надіслали заявки більше сорока учнів з Києва, Житомира та Житомирської області.

18.04. Відбулося чергове засідання Навчально-науково-виробничого комплексу «Полісся». Дискусія стосувалася таких напрямків: навчання обдарованих дітей та молоді, кваліфікація вчителів, нові навчальні технології, розширення спектру спеціальностей у сфері вищої школи. Учасники комплексу поділилися здобутками, обговорили труднощі, які виникають у зв'язку з новими освітніми вимогами, намагалися спільно знайти відповідь на нагальні питання сьогодення.

Проект «ПУЛЬС»

Молодіжна громадська організація «Студентський клуб» та бібліотека університету отримали грант на реалізацію проекту «Розробка курсу на зміцнення місцевого самоврядування в Україні (ПУЛЬС)». Метою проекту є створення сприятливого середовища для впровадження реформи децентралізації в Україні, зміцнення місцевого самоврядування, поглиблення демократичних процесів розвитку територіальних громад та стабільності держави.

Впровадження здійснюється у трьох компонентах:

- формування правового поля реформи децентралізації;
 - збільшення ресурсів місцевого самоврядування;
 - збільшення спроможності учасників реформ.
- Проект ПУЛЬС виконується Асоціацією міст України в партнерстві з Радою міжнародних наукових досліджень та обмінів IREX/Україна

за фінансової підтримки Агентства США з міжнародного розвитку. Координаторами проекту на локальному рівні є Тетяна Краснобока – директор бібліотеки ЖДУ та Ольга Виговська – координатор Молодіжної громадської організації «Студентський клуб», начальник відділу міжнародних та регіональних зв'язків ЖДУ.

Протягом квітня-серпня 2019 року бібліотека спільно з ГО «Студентський клуб» проведе низку заходів в рамках проекту ПУЛЬС, серед яких:

- воркшоп «Забезпечення прав дитини в умовах децентралізації»;
- дебати «Децентралізація: можливості та виклики»;
- інтерактивна зустріч «Децентралізація: теорія та практика»;
- тренінг «Участь молоді в місцевому та регіональному житті».

Валерій Башманівський

ЯК СТУДЕНТИ ДОВЕЛИ ДО СЛІЗ...

Перший фестиваль студентської творчості «Стожарти» відбувся 9 квітня у актовій залі нашого університету.

Колись першого квітня у ЖДУ завжди проводилась «Гуморина» – фестиваль, на якому студентські команди КВН змагалися між собою. Ця подія супроводжувалась жартами, сміхом та творчими номерами команд. З часом «Гуморина» зникла.

Відновити традицію фестивалю гумору береться Центр молодіжної політики ЖДУ, Студентське братство, громадська організація «Студентський клуб» за підтримки профспілкової організації студентів. Учасниками стали новостворені команди КВН факультетів та інститутів: «220 вольт» Інституту педагогіки, «Ladies і бродяга» Інституту іноземної філології, «ФПФ (філологічно-природничий факультет)» збірна команда Інституту філології та журналістики й природничого факультету та гості фестивалю – шкільна команда КВН «Без поважної причини» зі школи №16.

Порядок виступів команд визначав Валерій Городничий, фокусник-ілюзіоніст, колишній постійний учасник «Гуморини». Для жеребкування він використав фокус із мотузками, секрет якого так і не вдалося розгадати глядачам.

Ведучими першого фестивалю були Дмитро Терещук та Ольга Виговська.

Сценарії дебютних виступів учасники команд КВН придумували та розробляли самі. Попри свій невеликий досвід, студенти були дуже артистичні та впевнено трималися перед публікою. Глядачі підтримували їх бурхливими оплесками та вибухами сміху. Кажуть, що сміх продовжує життя, тому, думаю, що більшість з глядачів на кілька років буде жити довше.

Свої креативні здібності та кмітливість глядачі та команди змогли проявити ще й у фоторозминці. Учасникам показували різні фото, до яких придумували оригінальні назви.

Оцінювало команди достойне журі, до якого входили: Василь Вознюк – відомий художник-карикатурист, лауреат міжнародних конкурсів, «головний художник асоціації «КВН України»; Петро Золотаренко – випускник університету, учасник першої команди КВН ЖДУ «Віртуози Житомира»; Костянтин Нусенко – випускник університету, радіоведучий, учасник першої команди КВН ЖДУ «Віртуози Житомира»; Вадим Ракович – радіоведучий «Дядя Вадим», один

з авторів команди КВН «Дівчата із Житомира», чемпіон асоціації «КВН України»; Таміла Бутко – продюсер українського радіо «Житомирська хвиля», учасниця команди КВН «Дівчата із Житомира»; Вікторія Сенкевич – випускниця університету, учасниця команди КВН «Дівчата із Житомира».

Було визначено переможця фестивалю – команду «ФПФ» та окремо – переможця фоторозминки – команду «220 вольт».

Усі команди були нагороджені солодкими подарунками від студентської профспілки. Учасники отримали іменні дипломи, а також цінні поради від досвідчених КВНщиків. Автори найкращих відповідей фоторозминки отримали авторські поштові листівки від Василя Вознюка.

Можливо, ця подія стане початком «зіркового шляху» для учасників фестивалю.

Успіхів вам та нових досягнень, молоді таланти ЖДУ!

Полонський Олег

Надходження до фонду бібліотеки ЖДУ імені Івана Франка за березень 2019 року

Більш детальну інформацію про нові книги можна отримати на сторінці нашої бібліотеки: <http://library.zu.edu.ua/> меню:Ресурси підменю:Нові надходження.

У листопаді створено і розміщено на сайті бібліотеки (розділ «Новинки художнього абонементу») список літератури «Книжковий калейдоскоп».

Інформатика

Актуальні питання сучасної інформатики. Вип. 6. Матеріали доповідей III Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Сучасні інформаційні технології в освіті та науці» (8–9 листопада 2018 р.). – Житомир, 2018. – 332 с.

Вакалюк Т. А. Методика навчання інформатики: навч. посіб. для студентів. – Житомир, 2018. – 186 с.

Історія України

Vivat, Ukraina! (Україна. Нова історія): у 3-х т. / упоряд. В. І. Севаст'янов. – 2015–2017.

Математичний аналіз

Довгий С. А. Метод сингулярних інтегральних уривань і вычислительные технологии. – Киев, 2016. – 379 с.

Релігієзнавство

Балух В. О. Руська Унійна (Греко-Католицька) церква кінця XVI – початку XIX ст. у постатях: словник. – Чернівці, 2018. – 279 с.

Соціологія

Сапелкіна О. В. Емпірична соціологія: курс лекцій. – Львів, 2018. – 265 с.

Соціальна робота

Павлик Н. П. Поради с протидії мові ненависті через освіту з прав людини: український вимір. – Житомир, 2017. – 80 с.

Українська мова

Єдність у різноманітності. Поліщуки: навч.-метод. посіб. / упоряд.: Віктор Мойсієнко, Галина Гримашевич. – Житомир, 2018. – 142 с.

Зарубіжна література

Мелещенко О. К. Публіцистика Марка Твена (1835–1910). – Київ, 2018. – 598 с.

Педагогіка

Горбенко С. С. Розвиток ідей гуманістичного виховання учнів засобами музики (XX–початок XXI ст.). – Київ, 2015. – 406 с.

Вісник ЖДУ імені Івана Франка: наук. журн. Вип. 1 (84): Філософські науки. – 2018. – 96 с.

Вісник ЖДУ імені Івана Франка: наук. журн. Вип. 2 (88): Філологічні науки. – 2018. – 63 с.

Список підготувала бібліотекар відділу комплектування Світлана Поліщук

ЯК ПОВЕРНУТИ ВКРАДЕНІ З БАНКІВСЬКОЇ КАРТКИ ГРОШІ

Вкрали гроші з банківської картки – таке, на жаль, трапляється дуже часто. Незважаючи на те, що багато українців добре знають, що є багато видів шахрайства з картками, все одно часто «клянуть на вудку» шахрая.

Основні види шахрайства з банківськими картками:

- дзвінки потенційним жертвам під виглядом працівників фінансових установ, і з допомогою тих чи інших мовних модулів отримання відомостей про власників платіжних карт;
- шахрайські операції з банкоматами, коли шахраї знімають кошти, використовуючи дублікат картки клієнта банку або інше обладнання, що дозволяє здійснювати несанкціоновані операції з коштами іншої особи;
- використання веб-сайтів двійників банківських установ, потрапляючи на які, клієнт, який нічого не підозрює, добровільно вводить інформацію, що дозволяє отримати доступ до інтернет-банкінгу;
- використання фішингових сайтів, на яких зловмисники отримують доступ до платіжної інформації клієнтів банків.

Чи можна повернути вкрадені з картки гроші? Якщо так, то як це зробити законно?

У відповідності до статті 1073 Цивільного кодексу України у разі необґрунтованого списання банком з рахунка клієнта грошових коштів банк повинен негайно після виявлення порушення зарахувати відповідну суму на рахунок клієнта або відповідного отримувача, сплатити проценти та відшкодувати завдані збитки, якщо інше не встановлено законом.

Дана правова позиція підтверджується судовою практикою, наприклад, Постановою Верховного Суду по справі № 202/10128/14-ц.

Таким чином, у разі, якщо клієнт виявив факт несанкціонованого списання коштів зі свого рахунку, необхідно:

По-перше, негайно повідомити про даний факт свій банк за допомогою телефону, мобільного банкінгу, а також подати письмову заяву з описом даного факту.

По-друге, звернутися до органів поліції та скласти заяву про шахрайські дії з банківським рахунком з боку невідомої особи.

У разі відмови банківської установи від добровільного відшкодування грошових коштів – підготувати і подати позовну заяву в суд.

P.S. Для того, щоб отримати правову допомогу в подібній ситуації, найкращим виходом буде звернутися до адвоката.

За матеріалами Інтернету

КАПІТАН ВРУНГЕЛЬ: ЯК ВИ ЧОВЕН НАЗВЕТЕ – ТАК ВІН І ПОПЛИВЕ

Проблема називання будь-чого, будь-кого – міста чи кішки, марки телефону чи сорту огірків – була і залишається надзвичайно важливим аспектом, оскільки від цього залежить успішність життєвого шляху людини, популярність закладу, рівень продажів певної продукції.

Варто зазначити, що власне ім'я – це один із найважливіших чинників, що формують ідентичність особи чи предмету.

Називання людей завжди було обумовлено певними причинами – релігійні, національні або сімейні традиції, фізичні особливості дитини, пора року народження, а також модні віяння. Відповідно, кожна історична епоха характеризувалася певним комплектом імен, які давали новонародженим: у період Київської Русі – Гордята, Блуд, Святослав, Олена; у стародавній українській час – Тарас, Яким, Оксана; у радянську епоху – Гелій, Волга, Атом, Комбайн, Атеїст, Ідея, Мелор; у період перебудови – Ізаура, Маріанна, Роберт, Рудольф.

Проте більшість батьків дуже любили власних дітей, зберегли здоровий глузд і називали новонароджених традиційними українськими іменами, переважно грецького походження, які протягом століть усталилися в називній традиції, витворили лінійку побутових, пестливих та згрублених форм, наприклад, Уляна – Улянка, Уляночка, Уляся, Уля, Улька, Ляна, Ляночка.

Як правило, імена маленьким українцям добиралися за спеціальними словниками-довідниками, якими послуговувалися працівники загсів (наприклад, словник-довідник «Власні імена людей» Л.Скрипник та Н.Дзятківської), тому імена були унормовані, узгоджувалися із традиційними прізвищами, легко і звично перетворювалися у називання по батькові. Однак і тут траплялися казуїстичні ситуації, коли, наприклад, не враховували, як звучатиме у поєднанні ім'я та прізвище – от і вийшло: Іван Рябоштан, Борис Ракоїд, який вигляд матиме ініціалний запис – як приклад Ельцин Борис Николаевич, інколи неграмотні працівники та

недалекоглядні батьки записували побутову форму імені як офіційну (Таня, Зіна, Ляля, Льоля, Альона, Ал-др), досить часто при виборі імені батьки керувалися містечковою модою – і тоді у класах масово з'являлися Світлани, Наталії, Ірини, Максими, Анастасії, Тетяни, а з квітня 1961 року Юрії.

На жаль, питання щодо іменотворчості та називання дітей на сьогодні не вирішилося, а ще більше загострилося, і причин цього декілька:

- в Україні відсутня законодавчо закріплена норма щодо називання дітей, таким чином батьки можуть вигадати оригінальне ім'я, наприклад, у вигляді алфавіту або будь-якого слова-неологізму, і як результат: в Україні – Клоун Сміхось, Феш-де-Жур, Леонелла, Тігран, Сумейра; у Житомирі – Ерхал, Будірхан, Олівер-Мансосо, Тамерлан, Максиміліан-Хасан, Ставр, Еліот-Леопольд, Тайдер, Есеогене, Моханда-Мулуд, Авігея, Аїя;
- у нашій країні проживає чимало етнічних груп, які з метою самоідентифікації зберігають національні імена і відповідно до традицій називають дітей: Мойсей, Есфір (євр.), Марфа, Єлісей (рос.), Дамір, Алія (азерб.) тощо;
- в Україні відсутній єдиний підхід до обов'язкового нормативного перекладу імен з російської на українську мову – в результаті з'явилися: Уляна, Маріна, Даріна, Єлізавета, Фьокла, Даніл, Данііл, Кіріл (Кірілл), Вячеслав, Марк, Нікіта, Нік, Ніколай, Філіпп, Тімур. Також частина імен є калькою з російської, оскільки містять кінцевий –ій, який українським іменам, за певними винятками, не властивий: Євген(-ій), Назар(-ій), Арсен(-ій), Макар(-ій), Антон(-ій);
- частина імен мають офіційні паралельні форми – це також не сприяє унормуванню називної

традиції: Дарина – Дар'я – Дарія – Дарка (хоча історично була Одарка), Ілля – Ілько, Лев – Левко, Олексій – Олекса, Опанас – Панас;

• дехто із батьків називає дітей за примхою, абсолютно не задумуючись над тим, як складеться життя їхньої дитини надалі. Тому сьогодні в Україні ходять до школи Дантес, Касандра, Янукович, Ісус Христос; нещодавно до ВР балотувалися Вейдер Дарт, Амідала Падме, Палпатін Імператор, Йода Магістр.

До речі, на увагу науковців, законодавців та пересічних українських громадян заслуговують також прізвища, які містять помилки через:

- зросійщення прізвища: Салков, Магучіх, Неєжмаков, Саладуха і под.;
- орфографічні помилки: Денесюк, Свінар, Свінцицький, Пирипилиця і под.;
- нефаховий переклад з російської мови: Михайлов, Кісіль, Зіневів та безліч інших, хоча відоме правило: Якщо у мові перекладу є відповідне слово, то переклад здійснюється відповідно до цього слова: Глібов (бо Гліб), Клименко (бо Клим).

Як висновок – вирішення цих проблем лежить у площині створення відповідної законодавчої бази, сучасних спеціальних словників-довідників «Власні імена» і роз'яснення молодим батькам значення та суті імені, яке вони обирають для своєї дитини.

Крім того, кожен громадянин України повинен подбати про своє прозивне Я самостійно й усвідомлено, оскільки держава дає можливість виправити помилку або за потреби змінити ім'я та/чи прізвище.

Галина Добролюжа,
доцент кафедри української мови

ОГОЛОШЕННЯ ПРО КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД

Міністерство освіти і науки України
Житомирський державний університет імені Івана Франка
відповідно до Закону України «Про вищу освіту»

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС
НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ
Наказ № 214-к від 19 квітня 2019 року

Перелік вакантних посад науково-педагогічних працівників:
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ФІЛОЛОГІЇ ТА ЖУРНАЛІСТИКИ
Кафедра української мови

завідувач – 1 посада (науковий ступінь/вчене звання відповідно до профілю кафедри)

Конкурсні процедури на заміщення посад науково-педагогічних працівників будуть здійснюватись відповідно до Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України від 30.12.2015 року № 1187 (у редакції Постанови Кабінету Міністрів України від 10.05.2018 року № 347).

Документи приймаються по 18 травня 2019 року за адресою:
10008, м. Житомир, вул. Велика Бердичівська, 40, відділ кадрів (каб. 218), тел. 43-09-76

Особи, які не є працівниками університету, подають до відділу кадрів університету такі документи:

- заяву на ім'я ректора університету про допуск до участі у конкурсі, написану власноруч;
- заповнений особовий листок з обліку кадрів з фотокарткою та автобіографією;
- копії документів про вищу освіту, науковий ступінь та вчене звання, засвідчені особисто;

- копії паспорта громадянина України (с. 1, 2 і 11) та ідентифікаційного коду, засвідчені особисто;

- копію трудової книжки, засвідчену кадровою службою за основним місцем роботи, із зазначенням дати засвідчення;

- список наукових праць та винаходів за період науково-педагогічної діяльності;

- документи, які підтверджують підвищення кваліфікації протягом останніх п'яти років (дипломи, сертифікати, свідоцтва, інші передбачені чинним законодавством України документи);

- інформацію щодо виконання вимог до претендента на посаду згідно з Додатком 1.

Працівники університету, які претендують на участь у конкурсі на заміщення посади науково-педагогічного працівника, подають до відділу кадрів університету такі документи:

- заяву на ім'я ректора університету про допуск до участі у конкурсі, написану власноруч;

- заповнений особовий листок з обліку кадрів з фотокарткою та автобіографією;

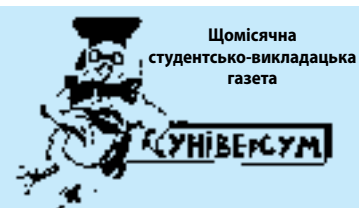
- копії документів про вищу освіту, науковий ступінь та вчене звання, засвідчені особисто;

- список наукових праць та винаходів за останні п'ять років, засвідчений підписом претендента;

- копію документа про підвищення кваліфікації за останні п'ять років засвідчену керівником підрозділу, у якому він працює;

- інформацію щодо виконання вимог до претендента на посаду згідно з Додатком 1.

З Порядком проведення конкурсного відбору при заміщенні вакантних посад науково-педагогічних працівників Житомирського державного університету імені Івана Франка, затвердженим наказом № 136 від 29.10.2018 року, схваленим вченою радою університету 26.10.2018 року (протокол № 3), можна ознайомитись на офіційному сайті університету <http://zu.edu.ua>.

Щомісячна студентсько-викладацька газета
Засновник: Житомирський державний університет імені Івана Франка.
Свідоцтво про реєстрацію ЖТ № 257 від 22 січня 2003 року.
Редактор: Андрій Близнюк.
Коректори: СІЦ.
Верстка: Денис Огороднічук © СІЦ (макет редакції).

Адреса редакції: вул. В. Бердичівська, 40, кім. 215а, корпус № 4, Житомир, 10008.
Тел.: (097) 322-09-50.
Електронна адреса: a.bliznjuk.zt@gmail.com
Редакція може не поділяти думки авторів публікацій. Редакція залишає за собою право на редагування і скорочення матеріалів. Рукописи не повертаються і не рецензуються. За достовірність фактів, поданих

у матеріалах, відповідальність несе автор, а рекламної інформації – рекламодавець. За якість газети відповідальність несе друкарня. При передруку матеріалів «Універсума» посилання на газету обов'язкове. Листування з читачами ведеться тільки на сторінках газети. Світлини, вміщені у газеті, не обов'язково є прямими ілюстраціями до текстів.
Газета є членом Асоціації професійних журналістів і рекламистів Житомирщини та Асоціації молодіжної преси України.

Віддруковано у комунальному книжково-газетному видавництві «Полісся».
Адреса: вул. Шевченка, 18а, Житомир.
Тел.: (0412) 37-35-53.
Замовлення № 350
Наклад 300 примірників.